

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Annorum certus numerus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A Et salacitatis signum ipsa Sus, qua pecude, ait Cicero, nihil genuit natum secundum, neque aliam ejus improbitatis causam afferunt, quam & multiplicem & assiduam voracitatem: cum longe aliter evenire in agrestibus videamus, quippe qui semel, & eodem fere omnibus die, ut Plutarchus ait, æstate scilicet incipiente foetum edant, unde vulgatum est dicitur, Non expectandum ulterius pluviam, cum Sus peperit. Itaque nonnulli Suem hanc pro æstate ponunt, de quo quidam versus vulgatus à Plurarcho recitatus:

Μηκέτι τυκτός ὕεν ἤκειν τέκη ἀγροτέρα σὺς.

Domesticæ vero & sapius, & quocunque tempore pariunt, propter eam quam diximus pabulorum ubertatem, quæ genituræ redundantia plantis etiam, nedum animalibus affatim subministrat. Eandem in homine salacitatis causam tradit Empedocles. Hinc ait etiam Eurip. ἐν πλησμονῇ τοῖς κόπραις, ἐν πεινώντι δὲ ἡ κόπραις ποικεῖ, amara Cyprus est esurientibus. Nostri dixerunt. Sine Cereve & Baccho friget Venus. Sane quidem Ægyptii mortuorum ventres eximere, & in sole discindere soliti sunt: ut qui scelerum omnium causa essent, atque ita vel expiarent, vel uti de impulsore pœnas sumere viderentur. Huic vero salacitati congrue videtur illud, quod χοιροπυλαίον verbum à Porco finxere, quod corpus prostitueret, quæstuique exponere significaret. Apud Aristophanem χοῖρον, id est, Porcum, pro muliebri natura positum invenies, ac nostri identidem Porcum, virgineum inguen blando & jocosio vocabulo appellaverunt. Idem subare dicunt nequitia verbum, quo in Epodis utitur Horatius ad rem impudicam translatus, quod est perditæ impudenterq; & brutorum more commiseri.

Terentius in Eunuchis.

Od. 12.

ANNORUM CERTUS NUMERUS. CAP. XVII

In portentis vero Porcellos supra mammarum numerum editos, tot annorum esse significatores volunt, quot numero nati sunt: ideoq; Porcam eam, quæ Lavinii triginta capitum foetum peperit, portendisse volunt, xxx. annos illis exigendos fuisse, priusquam Lavinienfes oppidum Albam conderent: parere enim oportet Porcos quot mammæ habent, ut observat Varro: si minus pariant fructuariam idoneam non esse; si plures, portentum. Ejus autem Suis quæ fuerit Æneæ portento, ac Porcorum vestigia, suis adhuc temporibus apparuisse affirmat Varro. Idem, quod eorum simulacra athena in publico loco statuta erant, & corpus matris sacerdotibus, quasi in sacrificio fuerit, ostentabatur. Ita nullo unquam tempore defuerunt, qui sub divini cultus velamento, hujusmodi aliquo invento rudes insipientium mentes per superstitionem modo hanc, modo illam deludere cogitarent.

Porci portento.

LATRO. CAP. XVIII.

Neque quidem prætereunda Sus est tot antiquis scriptoribus celebrata, quam Cromyoniam nuncupatam, ut prædictum est, Theseus dicitur sustulisse: cujus rei meminit Plutarchus & Strabo. Sunt qui fabulose, ut ejusmodi pleraque, certamen id à Græcis confictum putent: fuisse vero hanc mulierem, quæ latrocinii regionem omnem infestarent, nonnulli prodidere. Sunt qui Aprum Psalmo 80. Exterminavit eam Aper de silva, pro caco demone intelligant. Sunt qui Vespasianum præmonstratum velint, qui Judæos bello afflixit, quodque sequitur. Singularis ferus depastus est eam, Titum hunc esse ajunt ejus filium, qui assumpto ad Imperium patre, profectoq; Romam solus remansit, Hierosolymamq; oppugnatione consumpsit; & ita Eucherus accipiendum censet.

Sus Cromyonia.

IMPETUS. CAP. XIX.

Quod vero illud, quod omnium Poetarum consensu, impetus & bellica ferocitas per Suem, verum eam agrestem, indicatur? Ferocem enim bellatorem si velint insigniori aliquo vocabulo honestare, Apro eum similem dicunt. Apud Aristophanem, in Lystrate, mulierum chorus, Si per Deas, inquit, hodie me commoveris, solvam ego Suem meum. Et eadem comœdia, Laconum chorus minatur se cum Leonida tanquam Apro irruiturum. Nam pugnacitas usq; adeo illi propria est, ut provocatus, à venatore minime fugiat, sed ultro pugnam capessat, & in ostentata tela nihil veritus irruat: unde in proverbii cessit, cum de audacibus aut nimium promptis loquimur, ad nos venire per hastam, ut sylvestrem Suem. Romani nostri, ut sapius animadverti, venatores eos ignominia notant qui feruente jam venatione Apro conspecto, illum non illico provocaverint: atque hinc de eo, qui sibi

Hinc Mar. lib. 19. Apri pugnacitas.

Q